

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

AANKONDINGEN
Voor de aankondigingen buiten de provincie Limburg en Luik, wende men zich uitsluitend tot de *Agence Havas*, 13, Boulevard Adolphe Max, BRUSSEL; 8, Place de la Bourse, **PARIJS**; en 6, Bream's Buildings, LONDON, E. C. 4.

TONGEREN, 27 MEI 1922.

Voor menschen die nadenken.

Zijn de kinderjaren in den huiskring doorgebracht van groot belang voor de opvoeding, en is de invloed van het bewaakende deugdzaam meesters groot, toch is bij het einde der schooljaren de opleiding der jeugd niet volkomen, en het gewichtigste tijdstip wellicht voor de toekomst breekt dan eerst aan. Want als de drijven 't hart van het kind beginnen in roering te brengen, is er vooral ernstige leiding nodig.

! Zal dan ook niet zonder nut zijn voor velen door eenige beschouwingen over naar te schrijven.

De ouders gevoelen zowol de moeilijkheid van de zending jeugd, dan groter wordende kinderen. Zij voelen dien plicht op hun schouders wege, zelfs al bappert er iets in hun eigen godsdienstig of zedelijk leven.

Wijze menschen weten door ondervinding dat diepe godsdiensten alleen den mensch op 't rechte spoor houd en kan, en daarom huiven zij instinctmatig als zij hun kinderen zien verslappen in hun geloof, en stillen hen in den steun en steun der overzichtigheid weg zinken.

In dat opzicht heeft de katholieke jeugd een hoedmiddel dat rechtzinnige andersdenkers ons benijden; de leiding van den biechtvader en bijzonder de genade van het sacrament; en dat blijkt zoo klaar voor vandenken lieden, dat de Protestanten die de biecht uit hunnen Gedeo hebben geschrapt, ze op vele plaatsen terug aan 't invoeren zijn, omdat zij machtelooz aan tegen den stroom der drijven in de vaart met hun overtuiging tuit.

Zoals dan de jeugd regelmatig dit middel aanwendt is er geen noodwendigheid de noodklok te luiden over het zedelijk verval van onze jongelieden; ze kunnen wellicht eens strikken, maar verloren zijn ze niet. En zijt maar na: 't is niet bij hem die hun kristelijke plichten getrouw blijven dat de zedelijkheid bindendringt; van den anderen kant, 't is niet het verstand, de rede, die den jongeling van 't verward is; 't is het vleeschelijke, het liefdelijke, het ongelofte is enkel een voorwendsel om zijn levenswijze te verrechtvaardigen in de oogen van zijner omgeving.

Maar 't is dan ook voor de ouders, die zieledrag dragen over hun kinderen, niet voldoende hun het reddmiddel van verre aan te wijzen; ze moeten er zelf gebruik van maken, en aan hun woorden de dringende kracht van het voorbeeld niet onnemen door eigen tekortkomingen.

Zorgt er dus voor uw gezag en uw recht van spreken niet te vermindern door uw eigen levenswijze en doet niet zoals die dwaze mensch die zijn jongen een grof woord hoorde zeggen en seffens bestraffend bij den kraag pakte: « als er hier « sakker... » zult vermaningen bereiken voorzecker hun doel niet, en 't eenige gevolg daarvan is dat zij de onredelijkheid der kinderen bloot leggen, heilige al 'tijl nadelig werkt op hun karakter.

Welke oed deirikt wege warden de ouders verstandig zijn, zij zal noodtullig inwerken op het hart der kinderen, en nog daar gelaten de zachte neigingen die hun mischien in 't bloed zinken, zullen de kinderen moeilijk een ander pol opgraaen, omdat zij altijd geneigd zullen zijn het voorbeeld der ouders te volgen, en ook omdat de berispingen op hen geen pak zullen hebben. Met welk recht zal een vader die drinkt zijn aankomenden jongen vermanen, die zijn zondspanningen verbrast heeft en zwijmelend buis kom?

Met welke hoop op gelukken zal ene moeder, die het gezag van geen enkel buurvrouw ontbroken laat, haar dochter terechtwijzen als deze hare vrienden beklapt? Is zowals het voor ene ouders is, zo is het voor alle.

Hoe betrouwendwaardig de naverking is van de ongedongen der ouders, blijkt heelal; welsprekend uit de statistieken. In een groot gezag werd het onderzocht; en op honderd misdadigers van 17 jaar die voor schelmschijf kwamen van allen aard gevangen zuden, waren er 70 wier ouders oud verzoordelden waren. 30

wier ouders losbandig leidden, enkel 10 wier ouders deftig waren. Spreekende cijfers!

Maar hoe natuurlijk is het niet; immers het bedorven hart voelt meer neiging tot het kwaad dan tot het goet, en het slechte gewakkelter maatschep en het slechte voorbeeld dan door goede. Klimmen vraagt meer inspanning dan afglijden.

Doch weklagen alleen over de verwildering onder kinderen haat niet. Laten wij de werkelijkheid derzinnen inzien: vaders en moeders, gauwe kinderen voorop den weg der eerlijkheid en der ware deugd. 't Volstaat niet lessen te prediken die door onze eigene levenswijze worden gelogestraft. Zorgen wij er wel voor dat onze kinderen bij onze berisping ons niet kunnen toesnuwen: geneesbeer, genes u zelden.

Ieder onvoorzichtig of onbetamelijk woord weze uit onze mond gehansen in hun bijzjn; vermijden wij zelf wat wij in hen moeten en willeen afkeuren; laten wij hen nooit thuiskomen met ontvreemd goet, al ware het maar een appel; verbanen wij met zorg alle buitijliche ongezelligheid; hoevel vermaningen bijvane vruchteloos omdat moeder zelf als vader kwel. En houde wij steeds voor oogen ons oet Vlaamsch spreekwoord.

Woorden wakken, voorbeelden trekken.

VROUWENWAARDE.

Wij stapten met verscheldene personen in den trein naar X... en wij weet wat een gebarrewar het soms is om een plaatsje te vinden. Toen de trein al vooruit ging, sprong er nog een mijnebar binnan, in ons « dames » compartment, die na uitgeluigen te zijn, grommend uitvaardte tegen het spoorwagendekenner, die de weinig rijtungen aan den trein hing als er veel reizigers waren en te veel rijtungen als er weinig volk was.

En gezette dame — 't zag er een knaappe vrouw uit — vlak over het heerschap gezeten, deed hem opmerken dat zulks niet altijd te voorzien was, maar ons menheertje sloeg een fraasche klad uit tegen die meening: « gouverneur o'est peviour ».

« Goed, zei de dame, die op haar blad niet gevallen schenen, maar gij zijt zonder paraplu; gij hebt dus niet voorzien dat het regenen zou. »

De man word boos omdat hij aldus met zijn eigene woorden haet genomen werd, en om zijn hart te lichten, voerde hij uit tegen kwelers, pastoors en eindelijk tegen ons heer, die het regenen liet, juist als zij zonder regenscherm op reis ging.

Nieuwsgierig wachten wij de weerlegging der dame, die geen kat schaan om zonder handschoenen aan te pakken. E, zei ze, anen ande der les spelen, dat kan iedereen hoe gemakkelijk al te breken, maar opbouwen is een ander stuk; U had moeten voorzien, en scheldwoorden zijn geen bewijs van vooruitzicht, wel intengende; ze zijn uitgevonden om de bekrompenheid te dekken.

Tien kreeg het heerschap bet te kwael en bij groenke: « de vrouwen moesten de laatste zijn om te spreken, ze zijn ook de laatste op de wereld gekomen, en daar kunnen zij opmerken wat zij niet zijn. Vraagier was ik niet van dat gevoelen dat ons heer te kort was gekomen aan de beleeftheid, door de vrouw in de schepping na de man te laten volgen, soms heb ik gedacht dat het indruische tegen een moderne bechaving, welke vereischt dat wij de vrouw laten voorgaan, maar ik ben van gedacht veranderd; 't sedert ik de vrouw leerde zien: die onbehelpen sikkels zijn nog veel te vroeg gekomen, en ons heer had ze beter gansch weggegoet, dan ons heeren profijt van den man, die er voor werken moet. »

« Ob kom, zei de dame met een fijn lachte, gij zijt niet goed op de hoogte van het werk der Schepping. »
« Ja wel, bevestigde de gramme man, ik ben onderwijzer, en moet dus al die historietjes aan de kinderen leeren. »
« Dat dacht ik wel, zei de dame, gij zijt van de school waar de leekenmoral van Destrée en Darwin wordt aangeleerd. Welnu ik ben van een ander school waar men leert, dat ons heer eerst tijgers, leeuw en olifanten, wolven, baren, wjnen, ezels, honden, vossen en apen schiep. »

en toen hij de gebreken van al die dieren opmerkte bekeek hij al die kereltjes een Koning te geven, en dan schiep hij den man uit een handvol slijk — wij hebben dat volke aan hun verdelend werk gezien, gebrende de vier wrankroepende oorlogsjaren. De heer was niet tevreden over zijn werk, omdat onder de schepselen niet een straal zijner Goddelijke liefde huide, en toen schiep hij 't alijd in volmaakte orde — de vrouw niet uit een handvol slijk, maar uit het levend vleesch en been van Adam; niet uit zijn voeten, omdat zij met de ruwe mannenheerschzucht niet zou behebt zijn, maar bij putte de stof aan het hart van Adam, omdat daar de sprankel der Eeuwige Liefde huide, omdat de Liefde der vrouw het brutaal geweld van den man temperen zou.

Het heer chap zat zwijgend door 't venster te staren, en wij drukten met dankbare ontroering de hand der schoone sprekerster.

Van Konferenties en Zeepbellen

Versailles... Spa... Washington... Cannes... Genua.

En de zaen zijn nog niet beslist. Ze staan slechter dan ooit. Haast vier jaren giogen voorbij, sinds de wereld verlost werd van de nachtmerrie, van obsessie van bloed en geweld. De vertegenwoordigers der volkoren, groote staatsieden met klinkende namen en elk een staf sekretarissen, raadsmanen en bedienden, zijn nu op bijna vier jaar al vijf maal verhuisd. In het schitterend decor van wereld-teden, van rijke lustuorden en grootsche paleizen, vol gejuich en feestmuziek, komen zij bijeen, en bespreken en behutwen en geraken niet 't akkoord, en beleggen telkens een nieuwe conferentie in een nieuwe stad.

En alom heeft recht wantrouwen, ontvreemden, verbittring; 't alom smeult het vuur onder de asch, en nu hier en daar opvlammend met rossen, dreigenden gloed. Tandengeknars en burgeroorlog, hongersnood en oproer en staking, gemor om drukkende lasten, groep van hongerende kinderen en teernegesigden naties — Rusland, Oosteerijk, Ierland, Indië Egypte... enz. 't is een akelig concert, overtal waar ge het over heen wendt.

Trots al de konferenties en de miljoenen die er worden door verzonden is de maatschappij nog niet tot rust gekomen. In hun hart verfoeien de groets bazen de woeste wilde Bolsjewisten, en na vruchteloos jaren lang gepoged te hebben ze onschadelijk te maken, moeten ze nu hand in hand drukken, met hen aan dezelfde tafels zitten, voor hen zwijgen...

« O, wat is de groote wereld toch wanhopig klein! En zeggen en zien dat er geen hoop op toekomst is. »

« Dat er geen hoop op toekomst is. »
« Omdat het gedroomde vredesgebouw niet steunt op de rots der eeuwen, maar op het zand van de menscheijke macht. »
« Omdat het groote boek van recht en liefde dat eens en meermalen de wereld heeft gered, het Evangelie, niet op de groene tafels ligt. »
« Omdat het recht zelf, de groote Koning in den persoon van zijn zoldhouder, keer na keer buiten alle konferenties wordt geverd. »

Versailles... Spa... Washington... Cannes... Genua... 't zijn allemaal zeepbellen geweest. Dat ze rugaan naar den Haag, morgen naar Nice, en overmorgen naar San Rafael en daags daarop naar Napels, dat ze gaan waar ze willen, zoolang ze IJEM hooghartig buitenhouden, zoolang zullen ze te vergeefs keeren en zoeken, maar niet vinden.

« Ons Vlaamsche Volk zegt al zeuen in zijn eenvoudige taal eens diepe waarheid: »
« Aan Gods goed is alles gelopen. »
En willen ze niet hooren, ze zullen wel eens voelen. Want nu weeten is 't groot voor hem. Hij heeft al wat andere grootheden in 't stof geluigen in den loop der geschiedenis. Als de heer het niet opbouwt, werken zij te vergeefs zij die de steenen metsen.

WAAROM DE VROUWEN GEEN BAARD DRAGEN.

Treed niet hierover in geschil. Want dit voorzag de heer des heeren, IJEM monderwerk staat geen oogslag still dat men de vrouwen eens mo'st scheren!! Wel zij ontvingen sco op sco. De heer was waarlijk met hij ded.

BUITENLAND.

Duitschland.

« Een handige steek. »

Voor de reedthank te Berlin werd deze dagen een moordzaak behandeld, waarin zes personen wegens roofmoord op een caféhouder terecht stonden.

Bij het einde der zitting drongen drie bekenden der beklagenen, blijkbaar na een goed voorbereid plan, tot de beklagenelank door. Een van hen wist den beklagee Mass oemarrket aan hoed in handen te geven waarna Mass in een onbwaakt oogblik, terwijl men docht, dat een der toehoorders was, die de zaal verliet.

De vlucht werd echter onmiddellijk ontdekt en er ontstond een wilde kloppicht. De vluchteling liep de Printwerkstrasse al achtervolgd door wachtmeesters der rijkspolitie en Schupo-beambten.

Toevallig kwam een andere politie-beambte van den anderen kant. Hij wist den vluchteling aan te houden. In de rechtzal verklarade Mass op een wrag van den voorzitter, waar om hij was gevlucht, dat hij « even een middagmaal had willen gebruiken. »

Rusland.

Verdeling van levensmiddelen onder kunstenaars te Moskou.

« Ut Moskou wordt gemeld: Te Moskou heft Vrijdag de eerste verdeling plaats gehad van de levensmiddelen, welke door Amerika ter beschikking van de Moskouische kunstenaars zijn gesteld. »
« Honderden Moskouische acteurs en actrices kwamen met kruiswagens en kinderwagens naar het heroside Ermitage restaurant, waar zij vroeger na alloop der voorstellingen hun avonmaal plaatsen te nuttigen. »
« De paketten, die aan de kunstenaars worden uitgereikt, hebben in Rusland een waarde van 81 miljoen roebel. De prijs in Amerika bedraagt tien dollar per pakket. »

Amerika.

29,000 dollar voor een knevel gevraagd.

Voor het gerechtslot te San Francisco werd deze dagen een eisch tot schadeloosstelling behandeld door James T. Maguire van Bahersfield, president van de Kern Mutual Telephone Company en van de Bahersfield Golf and Country Club, tegen den barlrier Henry Jacoby Maguire tegen 29,000 dollar vergoeding voor zijn knevel, die hem was afgeschoren. toen bij in slaap was gevallen, terwijl zijn gezicht werd gemaascht. »

« De aanklacht luidde volgens de « Chicago Tribune »: »
« Dat als gevolg van het feit, dat voormelde knevel opzettelijk en onrechtmatig is afgeschoren van het gezicht van voormelde eischer, het persoonlijk uiterlijk van eischer voormelde belangrijk is benedeeld tegenover het publiek, zijn jongere kinderen zijn niet in staat om hem te herkennen en eischer heeft te grootte moeite om lerkend te worden op plaatsen, waar eischer zich heeft te doen. »

Schrikkelijke uitbuiting.

« Een 15 jarige neger, aangehouden onder betichting van moord op een blanke vrouw, met de bezaking van een postkantoor op den buiten gestelt, is in schrikkelijke omstandigheden verbrand. »
« Erst heft men hem eventjes 't vuur aan de schenen geleed om zijn medeplichtigen te kennen. »
« Ten slotte bekende hij een medeplichtige gehad te hebben. Eindelijk heeft men hem aan een loom gebonden boven een brandstapel, dien vervolgens in brand gestoken en een 300-tal schoten op hem geleed. »
« Men zoekt den medeplichtige op. »

Frankrijk.

Aanvaring op de Fransche kust
« Een Engelsche pakboot gevoeken. »
« Een honderdtal doden. »

« Een zeerzomp heeft zaterdag avond te 7.30 uur plaats gehad. »
« De Engelsche pakboot « Egypt » Indiësche post, varende van Engeland naar Bombay is ten gevolge van den mist in aanvaring gekomen met de Fransche cagoobot « Seyne ». »
« De botsing had plaats nabij Quessant, op 22 mijlen van het vuurschijf Aemem ». »

« De « Egypt » is gezoeken De Fransche boot is naar Brest gevaren met talrijke geredde passagiers. »
« Een twintigtal lijken werden opgevischt. Het getal slachtoffers wordt gerekend op 90. »
« Andere bijzondereheden — De pakboot « Egypt » op weg naar Bombay, had Vrijdag Londen verlaten, met 41 passagiers en 200 manschappen. »
« De aanvaring had plaats bij dikken mist en lichte deigten ten 7 uur 's avonds, eenige minuten voor het diner. »

« De « Seyne » raakte de « Egypt » langs bakboord tuschen de twee schouwen. »
« De passagiers en bemanning werden in zee geworpen en de redding-toetsen werden veroverd door de Indiëse matrozen. »
« Nadat « Egypt » gevoeken was, was in een twintigtal minuten geboorde, klampen de schipbreukelingen zich vast aan drijvend wraktoets, in afwachting dat zij door « Seyne » werden opgenomen. Men tellt als verdoeven 15 passagiers en 80 manschappen, onder welke de hoofdmecanicien en de dokter. »
« De gevangvorder der « Egypt » is gered. »

« Inlichtingen over het geveken schip. — De pakboot « Egypt » die Vrijdag uit Gravesend (Londen) naar Bombay was vertrokken, is een der schepen van de gekende Peninsular & Oriental Steam Navigations Co. »
« Het schip werd gehooft in 1897 en is dus een van de oude bodems dezer stoomvaartmaatschappij. »
« Het met 791 ton bruto en 4207 reg. ton netto. »
« Het vaarfe regelmatig tuschen Londen en Bombay, in welke haven het verleden maand nog geweest was. »

« De plaats der ramp. — Het eiland Quessant, in wiens nabijheid de ramp is voorgevallen, heeft ene droevige vermaandheid. »

« Het is indertijd te zeer plaats dat de meeste schipbreuken zich voordoen en waar de zwaarten de grootste aandacht aan den dag moeten leggen. »
« Het eiland ligt op 30 kilometer ten N. W. van Brest, in een Atlantische Oceaan, op 22 kil. van de kust. »
« Er staat een vuurbaak 83 met. hoog en op 22 kil afstand zichtbaar. »
« Ondiepen en rottsaaken in die buurt het vaarwater zeer onveilig. »
« De ramp is voorgevallen op 48° N.B. en 5° W.L. »

« Wat een gerelde sept. »
« En der gerelden verliet: Alhoewel het maar 't ure van de avond was, zou men zich in vollen aart gewaand hebben. Het meerdende der passagiers zaten aan tafels toen de schok plaats had. 't Was een oogenblik van onbeschrijflijke angstige verwarring. Velen van de slachtoffers kwamen niet om door verdrinking maar werden, door het vreeslijk geweld van den schok, tegen de wanden geslingerd zo het hoofd verbragd. In middelen ten minste zo de « Egypt » maar de diepte, met de opvarenden ingezwoeven. Is het nu kunnen reddend, dank aan een redding-toets die ik kon grijpen. »

Zwitserland.

« Een Vuurwaderp. — Het dorp Champéry in het Zwitsersche kanton Wallis, van waaruit men den « Dent du Molin » pleeg, te beklimmen, heeft behavne zijn schoone ligging, de eigenaardigheid, dat het nist-houdend door vreesen wordt bevoelers. Slechts een paar heuvelen hoogen ooren en 't sterk geslacht, welks leden, ook wanneer zij in het dorp getrouwd zijn, zich hier slechts tijdelijk ophouden. De oorzaak van dit merkwadige verschijnsel is daarin gelegen, dat Champéry de mannen geen gelegenheid tot werken biedt. Het beetje veldarbeid, gansch het arsenaal der marktlieden van het slot van Scharrosen, descherpe tangen, de punbank, het radwiel voor zijne verchikte oogen spooken en dansen. Arme Odo. »

« Nechtans stapten zij alle drie immer haastig voort. Hoe zwar buigen hunne boezem'. Het zweet droop van hun voorhoofd, zij zijn 't einde altem. Geen woord wordt gesproken. Omachtig vermijden zij ieder tikje, om zo min gerucht mogelijk te maken. »
« En-klaps schettert de luidel achterel humber vervoelers. Slechts een paar heuvelen hoogen ooren en 't sterk geslacht, welks leden, ook wanneer zij in het dorp getrouwd zijn, zich hier slechts tijdelijk ophouden. De oorzaak van dit merkwadige verschijnsel is daarin gelegen, dat Champéry de mannen geen gelegenheid tot werken biedt. Het beetje veldarbeid, gansch het arsenaal der marktlieden van het slot van Scharrosen, descherpe tangen, de punbank, het radwiel voor zijne verchikte oogen spooken en dansen. Arme Odo. »

« Mijn god, kermtallo, die verblijde hond hij gaat ons verraden. Eilans, eilans! Wat gaat er van mij gevoren. »
« Zwijg, spreek Goddelijke gebiedel. »
« Een straal verlicht haar oog; zij heeft eens schijnlijke ingeving. De jonge vrouw stuip zich ten grond, brengt de handen aan den mond en roept met verwoerde stem: »
« Stil, Stil, hijg mij. »

« Het geluid hield teroet op. De hond, met zijn scherp gebuur, had de stem zijner meester verstaan. De vluchtelingen hoorden hem vroolijk compleet door het hout komen gelloopen. Weltra sprong hij al kwipstelpend op de knieën der jonge vrouw en overlaide haar met de minuzigste liefde betoogingen. »
« Oou stond reeds achter den scheranden Bol met de vreeslijk rezenhanden open, bercid om het arme dier te verworpen. Goddelijke zag het. »
« Houd u stil Odo, sprak zij eenigzins gestoord. Ik wil niet dat gy mynen getrouwen hond het minste kwaad doet. Hij zal ons niet verraden. »
« Geen tijd verloren, geen tijd verloren, vermande Lambrecht. Op een onzen weg vervolg. »
« Goddelijke hield Bol aan den leiband. Zij legde hem gedurig het grootste stilzwijgen op Bol hield het voorzecker voor zijne jonge meesters, want hij bekrende zich niet ten minste onder het geluid en de gedruis der kniechten. Alhuyp belande en al spelende liep hij aan Goddelijke zijde. Zijn levendig oog was ruimer op haar zoot gelaat gericht en hij gehoorzame terstond aan hare minste wekken. »

dat de schamelijke akkers in de omgeving eischen, wordt door de vrouwen verricht. De mannen van Champéry zien zich dus gedwongen elders naar werk om te zien. Op zestienjarige leeftijd trekken de jonge lieden uit het dorp en komen daar later nog slechts voor een kort verblijf terug.

De vrouwen zijn mooi, en hebben krachtige gestalten, zowels men in de Zwitsersche Alpen dorpen slechts zelden ziet. Zij kleeden zich niet in rok en lijf, doch in broek en buis, terwijl zij in plaats van een hoed een rooden zakdoek op het hoofd hebben.

Opper-Schleziën.

Duitsche vervoeding. — « Eene beende Duitschers, deelmakend van de Orgesch, overviel te Salszie, in Opper-Schleziën, de woning van den Pool Madator. Bij middel van handgranaten deden de schurken het huis in de licht springen en toen Madator, zijne vrouw en drie jonge zonen naar buiten sjaalden, werden zij op revolver-schoten onthaaft. Alle vier zijn ze zo erg gekwetst dat hun leven in gevaar verkeert. »

Spanje.

« De Doenerit. — Uit Tarragona meldt men, dat de internationale railway-koers welke zondag zo plaats hebben door een dooddelijk ongeluk onderbroken werd. »
« De orderdienst werd op een gegeven oogenblik door de menigte overrompeld en eenige onvoorzichtige toeschouwers liepen de baan op, van de koers voorbehouden. Op dezen stond kwam een der medelidigers Lombard, met ene snelheid van 130 kil. per uur aangevreden. »

« Een bloedige, dooddelijk, verschrikkelijke botsing greep plaats tuschen Lombard, die met ene duizelingvakkende vaart kwam aangevreden en een groepje roek-looeren. »
« Met enige schrammen kwam Lombard er van af, doch zijn vrees om te komen Poppino, werd op den slag gekloof evenals drie toeschouwers. Bovendien waren er 13 min of meer erg gekwetst. »

« Later berichten melden dat de renner Lombard zelf op zijn slag werd gedood. Bij het vernemen van dit schromelijk ongeluk, heeft de burgerlijke gouverneur dadelijk verbod gegeven deze koers voort te zetten. »

Gemengde berichten

Nog de Doerine.

« Over deze gevreesde geslachtsziekte onder de paarden wordt uit Ninove gemeld, dat de Gentse wetten en experts van al het ontleedde en zachte de stallen hier ter plaats hebben onderzocht. »
« Tot nu toe zijn 't prachtige hengsten en een dertigtal merries aangest. De dieren zijn ver vruchtbaar naar Brussel gevoerd, om aldaar geslacht te worden. »

« Tegen deze ziekte werd nog geen enkel serum gevonden. Een eigenaar van Ninove verliest zou 50,000 fr. door twee hengsten die zijn aangeest. Gelukkig wordt door de regering worden vruchtbaar, ze ook al trouwen geslacht verlenen naar, toen het man- en klauwer hier ernstig woedde. »
« Men doet oeffeningen, in het eerste besmette paard te ontdekken. »

« Vermits deze ziekte bijzonder eigen is aan Arabische paarden, veronderstelt men dat ze door een paard van dit ras is voortgezet. Een fokker hier ter plaats, die aan het hoofd staat van een stal, ter waarde van 353,000 frank, met twee hengsten van 110,000 fr. waarde elk, is van de pling gespaard gebleven. »
« In de pling gespaard gebleven, loopt ook het gerucht dat verschillende merries zouden besmet zijn door een dshhengst, die zelf door een uit Duitsland afkomstige merrie zou besmet geworden zijn. »

Taks op de jongmans.

« De gemeenteraad van Nulchateau heeft ene taks gesteld op alle jonggezellen, dewelke ook de priesters en kloosterlingen trefte. De taks zal echter, naar men gelooft, met zekere rekortelings worden toegestaan. 't is te zeggen de gepegeelen waar en de minder gepegeelen slechts licht treften. Doch in beginsel worden alle jongman belast. »

« De hoop herstelde de krachten der vluchtelingen. Met lichten stap vervolgden zij hunnen weg. Nechtans wat al gevaren moesten zij nog doorloopen. »
« Kuno's makkers, gemoet door de baloete eener rijksplooiing, droog door het boech met een slach van ruzerij. Weltra kwam het naar gekrak van gebroekne takken, gemet met het getier en getuissel hunner hardnekkige vervoelers, het jonge paar en de vreesachtigen Odo wederom verscherkten. Zoo bereikten zij een oog, diester dal, la de diepte, tuschen steile, dikgebochte havelen, klenderende schuimende ene kleine omtrammige vliet op zijn keuching liet. De grond lings de oevers was zeer merzag. »

« Lant ons wat hooger gata, riep Lambrecht. Hier zinkt de voet te diep en dat belemoert onzen gang. »
« Zij klommen enige stappen den heuvel op. Daar was het hard en droog. »
« Zij waren nog geen honderd redden verder, toen zij op den aaderen oever, ook op de hoogte, drie kakkels zagen liskeren. Het waren die van Hendrik en zijne makkers. »
« Terzelfder tijd, riep ene stem boven hun hoofd. »
« Kuno, bemerk ik niet? »
« Het dunkt ons verbeledene mlken vreesde voetstappen op het gras te berkennen. antwoordde men een vijftigtal stappen achter de vluchtelingen, doch lager, in de diepte van het dal, lings de oesk. »

« Wij zijn ongesigeld, sprak Lambrecht Odo. »
« Odo hield smeekend de armen ten hemel en wroog zijne ledelen van wanhoop. »
« Wat gedaan, wat gedaan, zuchtte de ongelukkige. »
« Zijg eens, onnoozelst gebod Lambrecht ongeduldig. Zoo stil mogelijk onder het hout gestroep. Indien zij slechts eenen tak hooren vervoeren, zij wij verloren. »
« Konden wij ons ergens verbergen, merkte Goddelijke, zij liepen ons geheel waarschijnlijk voorbij. »

MENGENLWERK VAN « DE POSTRIJDER »

LAMBRECHT VAN LOO

(Vervolg.)

— Bol, vramtugte, slimme Bol, riep hij vliedend en streutend. Hoe menig man, die zich verstandig waant en wien gij nochtans lijn de ze zoudt kunnen spelen!

« Een Kuno meende dat hij eene hringderes simheid had verteld, en lachte dat hij schokte. »

« Vijf-en-twintig godstukken, vijf-en-twintig godstukken, sprak hij nog; wel 't is een fortuin. Ee wie weet, voegde hij er stil bij voor zijn eigen, ik mochte wel Odo's plaatsvervanger zijn! Ha, ha, gevangensbewaker, ha, ha! »
« En met verbeeldden moed volgde hij den kreupelbont het wezen van den hebechtigen knecht, en zetten het gansch in bloed. Kuno merkte het niet. De schoenste droomen verukken zijnzen geest. Ziet! wie stapte er ginds staten en ernstig als een voest, in die onderwandsche gangen? Wie gaat daar met dat teken van gezag, met den sleutelbos in de hand? 't is hij. Kuno ze man van vertrouwen van den mechtiggen IJugo: 't is hij Kuno boven alle andere uitverkoren, om de vijanden van het roosrijke huis van Schoorisse te bewaken en te bewaren! Welk geluk! Welke eer!

« Maar belaa, daar struikelde de ongelukkige! en onder het schel schatergelach zijnje uigelatene makkers, suiteboel hij onder te boven in de tronken. In zijnen val laat hij de Iid-kkoord schieten, en Bol zich vrij gevoelende, vliegt als een schicht al blaflondende door het hout. »

« Kuno, woedend en vernederd, sprong rechte met bloedende neus en gesmet op gelaat. »
« Domkopen, snuwt hij zijne makkers toe, gij staat daar te lachen liever dan Bol te pakken! Waar is hij nu? Hij is gaan loopen en de godstukken met hem! Wat kunnen wij zonder hem? »

« De knechten zwegen. »
« Lings waar is hij gelooopen? »
« Hoort hem blaffen, sprak Hendrik. Hij is geen twee honderd meters van hier in de richting van Matere. »
« Neen hij loopt recht, naar Brakel; de weergalm bedriegt u, sprak een andere. »
« Zwiig, scharenwilde Kuno en luistert!

« Elkent zweg. Alles bleef stil in het woord. Bol was als dood. Alleen de bladeren klapperden onder den adem van den wind en schudden de teleurgelofde zoekers eenen stortregen koude waterdoppels in den nek. »
« Verwoekste hond! waar mag hij gelooopen zijn, morde Kuno verstoord. »
« Hij maakte van de handen ene stemhuis en riep dat het einde en ver door de boomenschalde!

— Bol, hier Bol, kom hier!

— Met ingebonden adem en gespannen opstaan de knechten te luisteren. Bol piepte noch knikte. De echo alleen spotte van tuschen de boomem « kom hier. »

— Bol, Bol, sobrouwde Kuno dreigend.

— Bol, Bol, gekte de echo.

« Nu zetten allen er zich bij. De ene riep, de andere schandde. En de overmoedelijke echo riep of schandde hem achterna. Doch Bol zweeg en gebaarde zich dood. »

« En alom en zijne makkers waren ontmoedigd. Hoe de drijvluchtelingen ontdekt in deze onmetelijke hoesten met hunne scherpe beuvelen, diistere dalen, met hun dik gesloten kreupelbont en huine steile diepten? »
« Waar de wikel niet drant is er aldra twist. De knechten bittichten Kuno, Kuno betichtte de knechten. Het was een gebaksel en gesnater zonder einde. »

« Laat al dat kijven, riep Olenik eensklaps. Liever goetocht. Alles is nog niet verloren. Waar is het spoor? »
« Men ontzecht den grond. Hij was hard en droog. Nergens was een spoor te vinden. »
« De vogel is ontvlogen, sprak een knecht ontmoedigd. »

« Vermoedelijking, mompelde Kuno, op het gevangensbewakerschap denkend. »
« Geen moed verloren, maar vooral geen tijl verspild, riep eensklaps de schakle Hendrik. »
« Hoe, zoo mijn lieve Hendrik, sprak Kuno streeldend. Welke nieuwslimste trek? »
« Men omringde Hendrik. »
« Gij hebt gezien hoe geendig de hofbond op het lachale werd. Ditzevolg wij konden niet ver van onze goede meesters meer verwijderd zijn, merkte Hendrik eerst op. »

« 't is klaar, bevestigden allen. »
« Eens vrij moet Bol naar haar zijn gelooopen en daar bij jonkvrout Goddelive meer negen is dan ons, heeft hij ons ger